

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	๑)
คำชี้แจงกระบวนวิชา	๓)
บทที่ ๑ ข้อมูลเบื้องต้นเรื่องวรรณกรรมท้องถิ่น	๑
๑. นิยามวรรณกรรมท้องถิ่น	๑
๒. วรรณกรรมท้องถิ่นแตกต่างกับวรรณคดีแห่งชาติอย่างไร	๒
๓. ชาวไทยเรียนรู้วรรณกรรมท้องถิ่นกันอย่างไร	๕
๓.๑ การเล่านิทาน	๕
๓.๒ การขับลำวรรณกรรมในที่ประชุมชน	๕
๓.๓ การละเล่นและการแสดงพื้นบ้าน	๑๐
๔. ความสำคัญของวรรณกรรมท้องถิ่นต่อสังคม	๑๒
๕. วรรณกรรมท้องถิ่นแตกต่างกับนวนิยายอย่างไร	๑๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมท้องถิ่น : วิเคราะห์โครงสร้าง รูปแบบ เนื้อหา และการแพร่กระจาย	๑๙
๑. การแพร่กระจายของนิทานพื้นบ้าน	๑๙
๒. โครงสร้างของนิทานพื้นบ้าน	๒๒
๓. การสืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นไทย	๒๓
๔. ภาษาถิ่น (ภาษาถิ่นเหนือ อีสาน และได้ เทียบกับภาษามาตรฐาน)	๒๖
๕. ตัวอักษรท้องถิ่น	๓๒
๕.๑ ตัวอักษรที่ใช้ในภาคกลาง	๓๒
๕.๒ อักษรภาคเหนือ	๓๓
๕.๓ อักษรภาคอีสาน	๓๕
๕.๔ อักษรภาคใต้	๓๖
๖. รูปแบบฉันทลักษณ์ของวรรณกรรมท้องถิ่น	๓๗
๖.๑ ฉันทลักษณ์ของวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง	๓๗
๖.๒ ฉันทลักษณ์ของวรรณกรรมท้องถิ่นภาคเหนือ	๔๑

๖.๓	ฉันทลักษณ์ของวรรณกรรมท้องถิ่นภาคอีสาน	๔๔
๖.๔	ฉันทลักษณ์ของวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้	๔๗
๗.	เนื้อหาสาระของวรรณกรรมท้องถิ่น	๔๗
บทที่ ๓	ปริศนาคำทาย สำนวน และกาพย์	๕๓
๑.	วิเคราะห์รูปแบบของปริศนาคำทาย	๕๓
๑.๑	นิยามปริศนาคำทาย	๕๓
๑.๒	โครงสร้างของปริศนาคำทาย	๕๓
๑.๓	วิธีสร้างคำปริศนา	๕๕
๑.๔	ประเภทของปริศนาคำทาย	๕๗
๑.๕	โอกาสในการเล่นปริศนาคำทาย	๖๗
๒.	สำนวน กาพย์	๖๙
๒.๑	นิยามคำ สำนวน และกาพย์	๖๙
๒.๒	โครงสร้างของกาพย์ และสำนวน	๗๐
๒.๓	ประเภทของสำนวน	๗๑
๒.๔	ประเภทของกาพย์	๗๒
บทที่ ๔	เพลงพื้นบ้าน : การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบ และเนื้อหาในแต่ละภูมิภาค	๗๗
๑.	ความหมายของเพลงพื้นบ้าน	๗๗
๒.	เพลงเด็ก	๗๘
๒.๑	เพลงกล่อมเด็ก	๗๘
๒.๒	เพลงปลอบเด็ก	๘๓
๒.๓	เพลงประกอบการเล่น	๘๕
๒.๔	เพลงร้องเล่น	๘๖
๒.๕	คุณค่าของเพลงเด็ก	๘๘
๓.	เพลงผู้ใหญ่	๙๐
๓.๑	เพลงพื้นบ้านภาคกลาง	๙๐
-	เพลงเรือ	๙๐
-	เพลงเต็นท์	๙๒

๙)

- เพลงพิษฐาน	๙๕
- เพลงระบำบ้านไร่	๙๕
- เพลงพวงมาลัย	๙๗
- เพลงเหย่ย	๙๘
- เพลงอีแซว	๑๐๐
- เพลงฉ่อย	๑๐๑
๓.๒ เพลงพื้นบ้านภาคเหนือ	๑๐๒
- จ้อย	๑๐๓
- ซอ	๑๐๓
๓.๓ เพลงพื้นบ้านภาคอีสาน	๑๐๗
๓.๓.๑ เพลงพื้นบ้านกลุ่มไทย-ลาว	๑๐๗
- ลำ หรือ หมอลำ	๑๐๗
- เข็ญ หรือ ลำเข็ญ	๑๑๑
๓.๓.๒ เพลงกลุ่มวัฒนธรรมเขมร-ส่วย	๑๑๑
๓.๓.๓ เพลงพื้นบ้านโคราช	๑๑๔
๓.๔ เพลงพื้นบ้านภาคใต้	๑๑๔
- เพลงเรือ	๑๑๕
- เพลงบอก	๑๑๕

บทที่ ๕ วรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง	๑๑๙
๑. ประเภทของวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง	๑๒๐
๑.๑ วรรณกรรมประเภทกลอนสวด	๑๒๑
๑.๒ วรรณกรรมประเภทกลอนบทละคร (นอก)	๑๒๒
๑.๓ วรรณกรรมประเภทกลอนนิทาน	๑๒๕
๑.๔ วรรณกรรมประเภทกลอนแหล่	๑๒๕
๒. ปกรรณวรรณกรรมประเภทกลอนสวดเรื่องสังข์ศิลป์ชัย	๑๒๘
๒.๑ เนื้อเรื่องย่อ	๑๒๙
๒.๒ สำนวนโวหาร	๑๓๑
๒.๓ ทศนะต่อสังคม	๑๓๖

๑.๔	วรรณกรรมคำสอน	๑๘๐
๑.๕	วรรณกรรมเบ็ดเตล็ด	๑๘๑
๒.	ปริทรรศน์วรรณกรรมอีสานเรื่องนางผมหมอม	๑๘๒
๒.๑	เนื้อเรื่องย่อ	๑๘๓
๒.๒	สำนวนโวหาร	๑๘๕
๒.๓	ทัศนะต่อสังคม	๑๘๗
๓.	ปริทรรศน์วรรณกรรมเรื่องท้าวชูขุนนางอ้าว	๑๘๙
๓.๑	เนื้อเรื่องย่อ	๑๙๐
๓.๒	สำนวนโวหาร	๑๙๒
๓.๓	ทัศนะต่อสังคม	๑๙๕
๓.๔	ทัศนะต่อปรัชญาพุทธศาสนา	๑๙๗
๔.	ปริทรรศน์วรรณกรรมเรื่องพระลักพระลาม	๑๙๙
๔.๑	เนื้อเรื่องย่อ	๒๐๑
๔.๒	สำนวนโวหาร	๒๐๕
๔.๓	ทัศนะต่อสังคม	๒๐๕
บทที่ ๘	วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้	๒๐๙
๑.	ประเภทของวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้	๒๐๙
๑.๑	วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้โดยพิจารณาทางด้านความเป็นพื้นบ้านแท้ และรับอิทธิพลจากวรรณกรรมภาคกลาง	๒๐๙
๑.๒	ประเภทวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้โดยพิจารณาด้านเนื้อหา	๒๑๐
๑.๓	ตัวอย่างสำนวนโวหารจากวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้	๒๑๔
๒.	ปริทรรศน์วรรณกรรมเรื่องวันคาร	๒๑๖
๒.๑	เนื้อเรื่องย่อ	๒๑๘
๒.๒	สำนวนโวหาร	๒๒๐
๓.	ปริทรรศน์วรรณกรรมเรื่องสุทธิกรรมชาดก	๒๒๒
๓.๑	เนื้อเรื่องย่อ	๒๒๓

๑๒)

๓.๒	สำนวนโวหาร	๒๒๔
๓.๓	ทัศนคติต่อสังคม	๒๒๖
๔.	ปริทรรศน์วรรณกรรมเรื่องนายตัน	๒๒๗
๔.๑	เนื้อเรื่องย่อ	๒๒๙
๔.๒	สำนวนโวหาร	๒๓๐

บทที่ ๔	ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมท้องถิ่นไทย	๒๓๓
๑.	การแพร่กระจายวรรณกรรมท้องถิ่นไทย	๒๓๓
๑.๑	การแพร่กระจายนิทานในปัญญาสาตก	๒๓๔
๑.๒	การแพร่กระจายนิทานพื้นบ้านไทยมีอิทธิพลต่อวรรณกรรมลายลักษณ์	๒๓๕
๒.	การพัฒนานิทานพื้นบ้านเป็นวรรณกรรมลายลักษณ์	๒๓๕
๒.๑	ต้นตอข้อมูล	๒๓๖
๒.๒	กวีผู้ประพันธ์	๒๓๗
๒.๓	รูปแบบและเนื้อหาของสาร	๒๓๘
๒.๔	ผู้รับสาร (ผู้อ่านผู้ฟัง)	๒๓๘
๓.	ทำไมจึงต้องมีวรรณกรรมท้องถิ่น	๒๓๙
๓.๑	หน้าที่ของนิทานพื้นบ้านประเภทเรื่องเล่า	๒๓๙
๓.๒	หน้าที่ของวรรณกรรมท้องถิ่นประเภทลายลักษณ์	๒๔๐
บรรณานุกรม		๒๔๕